

Laivas

Savaitinis Laikraštis

No. 52. Gruodžio (Dec.) 22, 1923. Metai III

“Entered as second-class matter July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.”

LAIVAS (THE SHIP)

Published weekly by Draugas Publ. Co.

Prenumeratos Kaina:

Subscription Rates:

Amerikoje:

U. S. A.:

Metams	\$1.00	One Year	\$1.50
Pusei metų	75c	Six Months	75c
Vienas num.	5c	Single Copy	5c

Užsieniuse:

Elsewhere:

Metams	\$2.00	One Year	\$2.00
Pusei metų	\$1.00	Six Months	\$1.00

“DRAUGAS” PUB. CO.,

2334 So. Oakley Ave. Chicago, Ill.

LASR valst
respublikos
biblioteka

Garbē Dievui aukštybēse, o ant zēmēs ranybē žmonēms geros valios.

SVEIKI, SULAUKĒ ŠV. KALĒDŪ!

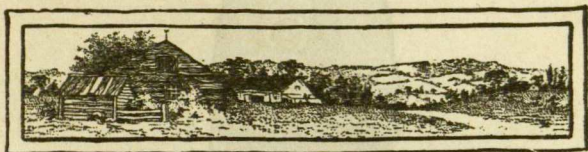
Visiems "Laivo" skaitytojams ir prieteliams Redakcija linki linksmū Kalēdū švenčiū.

"Laivo" Redakcija.

KALĒDŪ ŠVENTĒ

Šv. Mišiu Lekcija (Povilo Laiškas Žydams 1, 1-12).

Daugel kartų ir įvairiais budais Dievas senai kalbėjęs tėvams per pranašus; ant galo, šiose dienose kalbėjo mums per savo Sunų, kurį skyrė paveldėju Viso, per kurį padarė ir amžius; kuris, budamas Jo garbės skaistumas, ir Jo esybės paveikslas, laikydamas visus daiktus savo galybės žodžiu, padaręs nuodėmių apvalymą sėdo aukštybėse po Jo Didybės dešinės. Tuo geresnis tapęs už angelus, kuo prakilnesni vardą už juos įgijo. Nes kuriam angelų kuomet nors sakė: Mano sunus esi. Tu, aš šiandieną pagimdžiau Tavę. Ir vėl busiu Jam Tėvas, o anas man bus Sunumi? Ir vėl: kada įvedė pirmgimį ant žemės kamuolio, tarė: O tegul Jį pagerbia visi Dievo angelai. O angelams tarė: tas, kuris padarė, savo angelus dvasiomis, o savo tarnus ugnies liepsna. O Sunui: sostas Tavo Dieve, per amžių amžius, teisybės lazda, tavo karalystės lazda. Numylėjai teisybę, o neapkentei neteisybės: delto Dievas, tavo Dievas, patėpė tavę aliejumi džiaugsmo labiau už tavo draugininkus. Ir: Tu Viešpatie pradžioje įsteigėi žemę, o dangus yra tavo rankų darbas. Anie žus, o tu paliksi, ir visi kaip rubas pasens. Ir kaipo apdarą permainsi juos ir bus permaintyti, bet tu esi tasai pats, ir metai tavo nepasibaigs.

Šv. Mišių Evangelija (Šv. Jono 1, 1-14).

Pradžioje buvo Žodis; tas Žodis buvo pas Dievą, ir Žodis buvo Dievas. Jis pradžioje buvo pas Dievą. Visa per Jį padaryta, ir be Jo nieko nepadaryta iš to, kas padaryta. Jame buvo gyvybė, ir gyvybė buvo žmonių šviesa. Šviesa šviečia tamsybėje, bet tamsybė jos nepagavo. Buvo Dievo siųstas žmogus, vardu Jonas. Jis atėjo liudijimui apie tą šviesą liudyti, kad visi per jį tikėtų. Jis nebuvo šviesa, turėjo liudyti apie šviesą. Buvo tikroji šviesa, kuri apšviečia kiekvieną žmogų, ateinantį į šį pasaulį. Jis buvo pasaulyje, ir pasaulis per Jį padarytas, bet pasaulis Jo nepažino. Jis atėjo pas savuosius ir savieji Jo nepriėmė. Bet kas tik Jį priėmė, tiems Jis davė galės būti Dievo vaikai, butent, tiems, kurie tiki į Jo vardą, kurie yra gimę ne iš kraujo, nei iš kuno valios, nei iš vyro valios, bet iš Dievo. *(Čia atsiklaupama)*. Tas Žodis įsikunijo ir gyveno tarpe mūsų. Mes matėm Jo garbę, garbę kaipo vienatinio iš Tėvo gimusio Sunaus, pilno malonės ir tiesos.

KALĒDŪ GIESMĒ.

Gul šiandienā
 Jau ant šieno
     Atpirkējas žmonijos.
 Šiam karaliui
 Visagaliui
     Nēr vietelēs tinkamos.
 Piemenēlai paskubēkit,
 Dovanas Jam savo dēkit
     Kaip pasaulio Viešpačiui.
 I menkutj
 Jo stalduť
     Ir mes draug skubēsime,
 Tam Karaliui
 Savo valia,
     Visā širdj dēsime.
 Viskā Jam mes paaukosim
 Ir su angelais giedosim
     Garbē Tau aukštybēse.
 Nors Dievystē
 I žmogystē
     Jis šiandienā užvērē,
 Mes neklystam
 Pripažīstam,
     Jog tai Jis mus sutvērē.
 Koks tai džiaugsmas mums atējo
 Giedant Dievui Atpirkējui
     Ir šventai Jo Motinai.

Kristau Pone!
 Imk maloniai
 Tu kiekvieną už rankos!
 Prie ugininės
 Glausk krutinės
 Duoki meilės mums šventos!
 Teikkis gimti nun mummyse
 Vienas karaliauk širdyse
 Vesk į laimę amžiną.

KALĖDŲ MINTYS.

Džiaugsmas.

“Šiandie Kristus mums yra gimęs! Eikime, pagarbinime Jį!” — Šiais žodžiais Bažnyčia skelbia visam pasauliui linksmą naujieną — kad atėjo į šią žemę Išganytojas.

Bažnyčios džiaugsmo ir linksmybės atbalsiai skamba šiandie kiekvieno gero krikščionies širdyje.

Šiandien Kristus yra mums gimęs!!! Kartoja tikintieji ir visi šiandie džiaugiasi ir linksmynasi. Džiaugiasi vaikučiai ir seneliai, džiaugiasi prasti ir mokyti, džiaugiasi sveiki ir ligoniai, nes visiems atėjo Kristus— Išganytojas, Kurs, panaikinęs mūsų amžinojo prakeikimo ištarmę, atidarė mums dangaus vartus.

Ir nors Kalėdų šventėmis paprastai yra šalta, tačiau krikščionies širdyje yra šilta ir smagu ir apie šaltį užmirštama.

Šiandien ir bažnytėlė gražiai apvalyta ir padabinta; ir

gyvenamieji krikščionių kambariai papuošti ir išvalyti. Bet ar visų širdys apvalytos ir padabintos? Bažnytėlėje šviestu ir jauku, o žmogaus širdyje gal yra tamsu.

Iš savo kambario išlavei dulkes ir šiukšles, o tavo širdis gal pilna purvo ir supuvimo.

Ar gali džiugtis Kalėdų šventei atėjus, jei tavo širdis yra nuodėme suteršta? Apvalyk ją pirma, o tuomet linksmu ir jauku bus tau ir tikras džiaugsmas skambės tavo sieloje....

Ramybė.

Buvo naktis. Žvaigždės šviesiai spindėjo dangaus mėlyne. Betliejaus pievose piemenėliai ganė bandas.

Ir štai Viešpaties Angelas atsistojo prie jų ir Dievo skaistumas apšvietė juos. Piemenėliai labai nusigando; bet Angelas jiems tarė: Nebijokite! Nes štai aš skelbiu jums didį džiaugsmą, koks bus visai tautai, kad šiandien jums gimė Dovido mieste Išganytojas, jis yra Kristus, Viešpats. Ir tas bus jums ženklas: rasite kudikį suvystytą vystyklais ir paguldytą prakartėje. —

Ir umai atsirado prie Angelo daugybė dangiškosios kariuomenės, kuri garbino Dievą ir sakė: “Garbė Dievui aukštybėje, ir *ramybė žemėje geros valios žmonėms!*...”

Štai pirmoji palaima, kurios Kristus gimęs atnešė į šią ašarų pakalnę — *ramybė*.

Ramybės negali duoti žemė, nes jos neturi. Tik Kristus ją iš dangaus atnešė į mūsų žemę. Ir ne kas kitas gal šios ramybės įdiegti į mūsų širdis, kaip tik Kristus.

Ir tos ramybės neturėsi, kol Kristus negims savo malone tavo širdyje. Nes ten nėra ramybės, kur nėra Kristus.

Ir kas gi yra ši Kristaus ramybė? Tai yra didžiausia laimė, kurios tik tegali žmogus tučioti čia žemėje gyvendamas. Kas turi Kristaus ramybę, tas turi ramybę širdyje, ramybę mintyse, ramybę sąžinėje, ramybę žodžiuose, ramybę laimėje ir nelaimėje, ramybę džiaugsme ir nuliudime, ramybę gyvenime ir mirtyje!

Gera valia.

Kam yra Angelo pažadėta Kristaus ramybė? — Geros valios žmonėms. Kuris gi žmogus yra geros valios?

Tas yra geros valios žmogus, kuris pasiryžęs yra pildyti Dievo valią, nes Dievo valia negali būti bloga. Kas ją pildo, turi visuomet gerą valią.

Štai Betliejaus piemenėliai buvo geros valios žmonės. Jie išgirdę Dievo valią per Angelą apreiškta, tarė kits kitam: “Nueikime lig Betliejaus ir pamatykime tai, kas įvyko, ką Viešpats yra mums apskelbęs. Jie atėjo skubindamies ir rado Mariją, Juozupą ir kudikį paguldytą prakartėje. Pamatę gi jie skelbė tai, kas jiems buvo pasakyta apie tą kudikį.”

Piemenėliai, gavę iš dangaus linksną naują, ilgai nesvarsto, nelaukia ir nedelsia, bet tuojuos įtilėję Angelo žodžiams, skubinasi į Betliejų ir atiduoda garbę naujai gimusiam Viešpačiui.

Štai — gera valia! O tu, krikščionie, ar esi geros valios žmogus? Ar esi greitas paklaustyti Dievo balso šaukiančio tave atiduoti Jam tinkamą garbę. Kas buvo Angelo balsas piemenėliams, tas yra šiandien varpų balsas mums. Skamba šiandien bažnyčios vrapai ir kviečia visus geros valios žmones pagerbti gimusį mums Kudikėlį Jėzų, pasaulio Išganytoją.

Ar mes noringai klausome varpų balso, kaip piemenėliai Angelo balso? Jie neišsikalbina ir nesakė: “toli eiti, tamsu, naktis, mums reikia daboti bandos.” —

Kas myli, tam ir kelias trumpas ir naktis visuomet šviesi, tas nepaiso savo skriaudos; tam tik viena skriauda teesti, jei negauna pasimatyti su mylimuoju, prie ko jo širdis linksta.

Bažnyčios varpų balsas gal ne vieną užtikis baisioj netikėjimo ir pasileidimo naktįje ganantį savo geidulių bandą. Vieną užtikis prie stiklėlio, kitą prie kortų, trečią — pāleistuvaujantį. Vienas sergsti ir gano savo puikybę, kits — tuštybę, trečias — tinginystę, ketvirtas — neapykantą ir kerštą. Ir visi išsikalbina dėl savo apsileidimo ir tingėjimo.

Anas Betliejaus Angelas varu nevarė piemenėlių pas Kudikėli Jėzų, jie patys liuosu noru pas Jį atėjo. Ir tave varpai nevaro į bažnyčią, tik primena tavo priedermę ir ragina ją atlikti.

Angelas neapgavo piemenėlių, ir varpai tavęs neapgauna. Piemenėliai rado Jėzų prakartėje, ir tu rasi tą patį Jėzų bažnyčios altoriuje.

Dovanos.

Piemenėliai nėjo į Betliejų su tuščiomis rankomis, jie nešėsi dovanėlių Kudikėliui Jėzui. Brangių dovanų negalėjo jie vargdieniai Jėzui aukoti. Jie aukojo, ką galėjo: duonos, pieno, surio... Tačiau jų menkos dovanos buvo maloniai priimtos, nes jas širdis aukojo. Dievas nežiuri į tai, ką žmogaus rankos Jam aukoja, bet į širdį, kokia tos aukos duodamos. Kristus nebuvo reikalingas nei menkų piemenėlių dovanų, nei brangių Trijų Karalių aukų, bet iš

vienų ir kitų jas priėmė, nes jos buvo gera ir gryna širdimi aukojamos.

Kartais ranka duoda auką, bet širdis apie tai nieko nežino, tik puikybė ir savimeilė. Bet kai širdis aukos nežino, tai ir Viešpats tokios dovanos žinoti nenori.

Ir tu, brangus krikščionie, atnešk šiandien Kudikėliui Jėzui dovaną. "Neturiu nieko" — sakysi. Argi tiesa?— Tu turi širdį, ją Jėzui atiduok. Turi kentėjimų, nemalonių — aukok Jėzui savo ašaras. Turi nuodėmių — atnešk Jėzui šiandien atgailos gerą vaisių. Turi neapykantos tavo artimui — duok Jėzui dovanojimo ir susitaikymo auką.

Eik, eik pas mažutėlį Jėzų su savo dovanomis, o grįši su Jo palaima. Eisi vargingas, grįši turtingas. Eisi nuiludęs, grįši linksmas. Ten pas Jėzaus prakartę išmoksi nuolankumo, kantrybės ir meilės!

Jėzaus Kristaus gimimo atminimas tebus tavo dvasios atgimimo diena, nes Kristus gimė tam, kad žmogus per Jį dvasia atgimtų.

BETLIEJAUS KUTELĖ.

Daugelyje bažnyčių Kalėdoms atėjus rengiama vadinamoji Betliejaus Kutelė. Pastatoma mažas namelis turįs išvaizdos lyg kokio tvartelio. Jis gražiai puošiamas žolynais, gėlėmis ir šiaip įvairiais žibučiais. Viduryje tvartelio statoma prakartėlė, kurioje guli mažutėlis Jėzus. Šalia prakartėle stovi Šv. Panelė ir Šv. Juozapas, truputį gi toliau — piemenėliai ir gyvuliai asilas su jaučiu.

Pirmas, kurs įvedė šį paprotį į mūsų bažnyčią, buvo Šv. Pranciškus Asyžietis. Šis Šventasis turėjo ypatingą maldingumą prie Kudikėlio Jėzaus. Trims metams prieš savo mirtį Šv. Pranciškui atėjo mintis atvaizdinti *kokiū* nors gražiu budu Jėzaus gimimą.

Gavęs leidimą iš Šv. Tėvo jisai tuojaus ėmėsi darbo savo sumanymui vykinti.

Netoli miesto Kastrum miške šv. Pranciškus pastatė kutelę, prakartelę ir altorių. Į prakartelę paguldė labai gražią Kudikėlio Jėzaus stovylėlį, šalia gi pastatė Šv. Panelės Marijos, Šv. Juozapo ir piemenėlių stovyklas, o ant prakartėlės — Angelų pulkelį. Pagaliaus visą tą kutelę apšvietė šviesiais žiburėliais.

Visa tai surengęs, sukvietė visus brolius vienuolius. Žmonių minios ėjo pasižiūrėti šios įstabios kutelės ir drauge su vienuoliais per naktį pasimelsti. Atėjus 12 valandai nakties kunigas laikė Šv. Mišias, o Šv. Pranciškus pats pasakė taip gražų ir gaudų pamokslą, kad visi balsiai pradėjo verkti iš susigraudinimo, ypač kai šventasis kalbėjo apie begalinę “vargdienio Kudikėlio” Jėzaus meilę.

Šis gražus budas reikšti maldingumą Kudikėliui Jėzui taip patiko tikintiesiems, kad greitu laiku šis paprotis priėjo veik visame katalikų pasaulyje.

Tikslas Šv. Pranciškaus Betliejaus Kutelės yra sužadinti mūsų širdyse tikros meilės ir dėkingumo jausmus už tą didelę malonę, kad Dievo Sunus teikėsi nužengti iš Dangaus ir apsigyventi mūsų tarpe priimdamas malonaus Kudikėlio pavydalą.

Ką akis mato, širdis jaučia. Ir mes turėdami prieš savo akis gyvai atvaizdintą Jėzaus gimimo paslaptį Betlie-

jaus Kutelėje, nenoromis jaučiame savo širdyje didelį susigraudinimą ir mūsų mintys kyla ankštyl priė Geriausiojo Dangaus Tėvo, kurs taip numylėjo pasaulį, kad savo Viengimį Sunų teikėsi mums duoti. X.

NEPAPRASTAS APSILANKYMAS SUOMIJOJE.

Suomija arba rusiškai vadinama Finlandija užima vietą į šiaurę nuo Baltųjų jurių, t. y. netoli Petrapilio miesto.

Senovėje ją valdė Švedai, bet kuomet rusai juos nugakėjo, Suomija buvo padalinta tarp Švedijos ir Rusijos sulig sutarčia padaryta Noteborge 1323 m.

Rusų caras Petras Didysis, kariaudamas su švedais, visiškai juos nugolėjęs, dar daugiau Suomijos žemės atėmė iš švedų; Suomijai gi davė savyvaldą, taip kad ji turėjo savo piniyus, savo kariuomenę ir seimą.

Tokia išbuvo Suomija iki Didžiajam Karui, po kurio įgijo visišką nepriklausomybę.

Dabar Suomija yra respublika.

Šiais metais supjučio 12 dieną sukako 600 metų nuo to laiko, kaip rusai paliuosavę suomius nuo švedų, suteikė jiems šiokią tokią savyvaldą arba autonomiją. Tam paminėti Suomijoje buvo surengtos didelės iškilmės, į kurias Šv. Tėvas net atsiuntė savo delegatą Jė Eminenciją kardinolą Rossumą.

Tai buvo nepaprastas apsilankymas.

Nors suomiai daugumoje yra liuteronų tikėjimo ir tik nesenai pradėjo grįžti į Katalikų Bažnyčią, tačiau su didele iškilme sutiko gerbiamą svečią.

Kardinolas atvyko švedų garlaiviu pirmiausia į Abo, kur augštąjį svečią sutiko Apaštališkas Vikaras, Mgr. Myk. Buck ir daug suomių augštų žmonių.

Ataikęs pamaldas vietinėje koplyčioje, kardinolas aplankė žymesnes Abo miesto vietas, kaip: abudu universitetu, pilį pastatytą 1157 m., kurioj dabar yra muziejus, senovėję katalikų pastatytą bažnyčią. Švenčiausios Marijos garbei, dabar esančią liuteronų rankose.

Tos baž. pastor. Fallgren iškilmingai priėmė kardinolą, pasakė lotynų kalboje prakalbą, sveikindamas jį, kaippo atstovą tos Bažnyčios, kuri šitą šventąjamį pastatė.

Visa bažnyčia arba dabartinė kirkė buvo gelėmis išpuošta, o ant altoriaus degė žvakės bet nebuvo tos amžinos lempos, kuri šviečia katalikų bažnyčiose prieš Švenč. Sakramentą.

Senelis kardinolas labai susigraudino kai pilyje parodyta jam relikvijos palaiminto Suomijos vysk. Hemingo, mirusio 1367 m. Pal. Hemingas buvo vienas žymiausių Abos vyskupų.

Iš Abo gerb. svečias išvažiavo valdž. atsiųstu traukiniu į Vyborgą, kur taip pat visas miestas triumfališkais vartais pasipuošęs su vėliavomis išėjo pasitikti kardinolą.

Po pamaldų Šv. Tėvo atstovas suteikė palaiminimą visiems susirinkusiems, tarp kurių buvo daug kitatikių, ir išdalinio agnuosėlių.

Pietus iškėlė Belgijos konsulas p. K. Lardotas.

Vakare tą pačią dieną Jo Eminencija atvyko į Terijokus, kur vėl visi susirinko sutikti Apaštališkojo Sosto delegatą. Ant namų kybojo popiežiaus ir tautos vėliavos. Liuteronai ir pravoslavai laikė sau garbe, kuomi nors prisidėti prie tų iškilmių, taip brangių visai Suomijai.

Ant rytojaus laike pamaldų vargoninkavo liuteronų bažnyčios kantorius, o giedojo pravoslavų choro nariai. Kardinolas tokiomis apsimušimais iš kitatikių pusės rodomas labai susijudino ir tą patėmijo savo prakalboje (vokiečių kalba). Pažymėjo, kad nors jo vizita nėra oficialinė, visgi yra atvykęs vietoje Šv. Tėvo, kursai dar budamas nunciu Lenkijoje, norėjo 1919 metais aplankyti Suomiją.

Taip pat ir čia Jo Eminencija dalino agnosėlius ir Jo ranką bučiavo ne tiktai katalikai, bet liuteronai ir pravoslavai.

Be to, pravoslavai, iš Rusijos pabėgę, padovanojo brangų kieliką su adresu Šventajam Tėvui.

Vakare rugpijučio 14 d., Kardinolas atvyko į Suomijos sostinę Helsininkus (Helsingfors).

Stotyje laukė garbingo svečio valdžios atstovai, diplomatų korpusas ir vietinė dvasiškija.

Ant rytojaus 9 valandą prasidėjo pamaldos, per kurias Jo Eminencija konsekravo Suomijos Vyskupu viršaus paminėtą Apaštališką Vikarą, kun. Mykolą Bucką, kursai priklauso Jėzaus Širdies kongregacijos. Jam tai Popiežius pavedė toliaus Suomijoje valdyti katalikų Bažnyčią.

Bažnyčioje buvo valdžios atstovai, diplomatų korpusas, pasiuntiniai, mokslo įstaigų atstovai ir minia žmonių, tarp kurių buvo daug katalikų.

Konsekracijos apėigas atliko pats Kardinolas, asistuojant Švedijos, Norvegijos ir Danijos Vyskupams.

Suomių spauda, tesiog buvo sužavėta konsekracijos apėigomis ir plačiai aprašė visas tas iškilmes.

Po konsekracijos Kardinolas dar išbuvo tris dienas ir aplankė garbiningus asmenis, ir žymesnes vietas. Taip

jau su nauju vyskupu lankėsi pas respublikos prezidentą. Rugpjūčio 18 dieną išvažiavo į Holandiją, visų širdingai lydimas.

Galima tikėtis, kad Šv. Tėvo atvežtas palaiminimas neužilga sužadins gerus Suomų jausmus ir paskubins jų sugrįžimą į Katalikų Bažnyčią, nuo kurios jie suklaidinti Liuterio klaidomis, atsiskyrė XVI šimtetyje.

Dabar Suomijoje yra Vyskupas ir šeši kunigai, šešios bažnyčios ir šešios koplyčios, Palankumas Katalikų Bažnyčiai yra labai žymus net ir tarp socialistų.

—————
Jau atvyko į Ameriką naujas Lietuvos Atstovas Suvienytooms Valstybėms p. K. Bizauskas.
 —————

KATALIKŲ PASAULY.

Vilniaus Vyskupo jubilėjus.

J. E. Jurgis Matulevičius Vilniaus Vyskupas, susilaukė 25 metų savo kunigavimo. Sąryšy su tuo Šv. Tėvas Pijus XI per Kardinolą Gasparri atsiuntė Vilniaus Vyskupui pasveikinimą.

Šv. Tėvo atstovas Rygoje.

J. E. A. Zecchini, Šv. Tėvo atstovas Lietuvai atvyko Lapkričio mėn. pabaigoj į Rygą. Atstovas apsilankė pas valstybės prezidentą p. Čakšte ir pas ministerį pirmininką p. Mejerovičių.

Chicagos Vyskupijos Seminarija.

Gruodžio 8 d., J. E. Chicagos Arkivyskupas suteikė pirmutinę tonsurą 39 klierikams laikinoje Seminarijos koplyčioje. Tarp jų ir vienam lietuviui P. Gasiuniui.

**JAU LAIKAS UŽSISAKYTI
ATEINANTIEMS 1924 METAMS**

“LAIVAS”

SAVAITINIS LAIKRAŠTIS

“LAIVAS” duoda gražių pamokinių iš
tikybos ir doros dalykų.

“LAIVAS” talpina naudingų, prieinamai
parašytų, moksliskų straipsnelių.

“LAIVE” rasite gražių ir lengvų pasis-
kaitymų.

“LAIVAS” aiškina užmetimus prieš ti-
kėjimą.

“LAIVAS” duoda atsakymų į įvairius ti-
kybos klausimus.

“LAIVAS” teikia žinių iš viso pasaulio
katalikų gyvenimo.

“LAIVO” kaina labai pigi:

Amerikoje:

Užsieniuose:

Metams — \$1.50

\$2.00

Pusei metų — 75c

\$1.00

“Laivo” Redakcijos ir Adm. adresas:

**“L A I V A S” 2334 S. OAKLEY AVE.
Chicago, Ill., North America**